

Amit tesz

VISSZHANG - LIX. évfolyam, 18. szám, 2015. április 30.

Menekült voltam 1956-ban.

Egy idegen állam befogadott, kormánya és állampolgárai részvétet éreztek irántam és sorstársaim iránt. Sokunkat befogadtak, és csak aztán kezdték vizsgálni, kinek lehetnek ellenséges szándékai.

(Ezért tart fenn egy állam terror- és kémelhárítást.)

A kormány gyakran hangoztatja keresztény elkötelezettségét, de felkért a miniszterelnök, hogy ne azt tartsam szem előtt, amit mond, hanem amit tesz.

A kereszténység elsősorban a szeretetről, a megbocsátásról és az emberi szolidaritásról szól.

Orbán Viktor 12 pontja zömében keresztény- és Európa-ellenes.

De ezek csak kérdések, gondolhatnánk. Viszont az alapján, amit eddig mondott és a pontok fogalmazásából egyértelműen kiderül, hogy milyen válaszokat szeretne kapni.

A kérdések a legrosszabb énünkre apellálnak.

Ismerem a menekültprobléma bonyolultságát. Ezért is van szükség európai egyeztetésre és összefogásra.

De – mint általában – amikor problémák vetődnek fel, van a „csapjunk oda”-féle válasz, és van a nehezebb, de emberséges megoldást kereső hozzáállás.

Fontoljuk meg, hogyan válaszolunk, gondolkodjunk el Ferenc pápa és Beer Miklós váci püspök e kérdésben megfogalmazott mondatain, mert most fog kiderülni, milyenek is vagyunk.

Sőt, vegyék le a napirendről ezt a manipulatív szöveget, az egymilliárd forint költség helyett „inkább a magyar családok és a születendő gyermekek támogatására van szükség”.

És a menekülők támogatására; gondoljunk Józsefre, Máriára és a kisdedre, akiket Orbán Viktor habozás nélkül visszatoloncoltatna.

Ha nem vigyázunk, ránk fog hivatkozni: vox populi, vox Dei.

(A szerző 1956-os menekült)